

slag — jeg skal efter den højtærede Formands Henstilling saa vidt muligt holde mig til Ændringsforslagene — er nævnt den Paragraf, som staar i Sygekassevedtægterne, at hvis Lægen skønner, at Besøget har været unødvendigt, kan det paalægges Medlemmet at betale baade Læge og Kørsel. De to ærede Medlemmer Hr. A. M. Hansen og Hr. Weygaard har jo hentydet til, at vi har en saadan Misbrugsparagraf. Jeg kender godt dette, men jeg er ikke bange for at udlove en lille Præmie for en Paaavisning af, hvornaar denne Paragraf er blevet effektueret. Det skulde interessere mig at vide, om det kan paavises, og hvis den ikke er effektueret, har det i Virkeligheden ikke meget at betyde (*Weygaard*: Saa har der ikke fundet Misbrug Sted!). Det er jeg ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i. Der kan godt have fundet Misbrug Sted, selv om Lægen ikke har konstateret det.

Under Omtalen af Ændringsforslag Nr. 18 talte det ærede Medlem Hr. Weygaard om Bestyrelsens Magt med Hensyn til fri eller delvis Lægehjælp. Det er ikke Bestyrelsen, der afgør det. Det skal staa i Vedtægten, ellers kan Bestyrelsen ikke gøre noget, og det kan ikke komme til at staa i Vedtægten, uden at det er vedtaget paa en Generalforsamling og Medlemmerne har givet deres Tilslutning dertil.

Jeg maa give det ærede Medlem en Undskyldning. Jeg sagde i Gaar, at han og hans Parti var Medforslagsstillere til Ændringsforslagene Nr. 27 og 28. Det beror paa en Fejltagelse.

Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der udtalte, at jeg havde faaet et eller andet mærkværdigt paa Hjernen — jeg ved ikke, hvad det var for et Udtryk, han brugte — vil jeg sige, at det glæder mig, at det er lykkedes mig at prakke det ærede Medlem noget tilsvarende paa Hjernen, for vi staar jo heldigvis enige om de allerfleste Ændringsforslag. Det ærede Medlem udtalte, at Indtægtsgrænserne paa Landet, som der jo ogsaa er talt om her under Omtalen af de Ændringsforslag, som angaar Kontrollen, var for lave. Jeg vil dertil sige, at da man fastsatte Indtægtsgrænsen sidst, i Februar 1927, med Tilslutning fra alle Partier, gik man navnlig paa Landet betydeligt over den Arbejdsindtægt, som fra Statistisk Departement er opgivet som gældende paa Landet. Jeg kunde have Lyst til i Forbindelse med vort Forslag om, at hvis Indtægterne er usikre, kan Indtægtsgrænsen sættes op med 20 pCt., at nævne de nuværende Bekendtgørelser for at bevise, hvordan Indtægtsgrænsen kommer til at ligge, naar man med-

regner de 20 pCt. og regner med, at vedkommende har 4 Børn. Den vil for København komme til at ligge ved 5 610 Kr., i større Byer ved 5 190 Kr., i mindre Byer ved 5 070 Kr. og paa Landet ved 4 050 Kr. Jeg tror, disse Tal er rigelige og rundelige, og der er sikkert mange af Landets Borgere, der vil synes, at de er for høje, men de er nu fastsat med Tilslutning fra alle Sider, og saa maa vi ogsaa kræve, at disse Grænser bliver overholdt.

Weygaard: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, gav os en Anvisning paa, hvordan vi skulde kunne skaffe Balance. Han talte om, at man kunde gaa to Veje, enten forøge Indtægterne eller forringe Udgifterne, og den store Opfindelse takker jeg naturligvis den ærede Ordfører mange Gange for. Han kunde ikke begribe, at jeg ikke kunde forstaa, at Parikronen blev respekteret ved det her foreliggende Nedskæringsforslag, men det kan jeg fortsat ikke, heller ikke efter, at den ærede Ordfører har forsøgt at give mig Belæring, for han talte ud fra Forudsætninger, som ikke er til Stede. Han glemte jo nemlig helt dette, at siden vi fik Sygekasselovens Revision i 1921, er der fremkommet en lang Række Nydannelser, som alle betyder væsentlige Driftsudgifter for Sygekasserne i vort Land. Jeg behøver blot at nævne Insulinbehandlingen, Sano-crysinbehandlingen, den udvidede Lysbehandling, den næsten overhaandtagende Røntgenbehandling, foruden dette, at vi efter Sygekasselovens Vedtagelse i 1921 har faaet de kronisk syge med ind under Kasserens Driftsudgifter. Men naar man gaar saa vidt, at man gaar ud fra en Bedømmelse, der er foretaget ud fra falske Forudsætninger, er det naturligvis vanskeligt at blive enig. I øvrigt maa jeg ogsaa sige, at naar det ærede Medlem bemærkede, at man ikke hørte noget om forhøjet Tilskud til Kasserne, da Kronen gik yderligere ned, kan vi fra vor Side naturligvis heller ikke gaa med til en Nedskæring nu, fordi Kronen er gaaet op.

Den ærede Ordfører bebudede et Ændringsforslag til Straffebestemmelsen under Ændringsforslag Nr. 14 til Lovens § 15. Det ændrer ikke noget i mit Syn paa Tingene, for dette, at vi i Øjeblikket har Sikkerhedsventiler mod Misbrug, er for mig tilstrækkeligt, og naar ærede Modstandere paaberaaber sig, at vi skal bevise, at nogen Læge har villet kræve Tiltale for et formodet Misbrug, og dette Bevis ikke kan præsteres, ligger der deri for mig en Konstatation af,